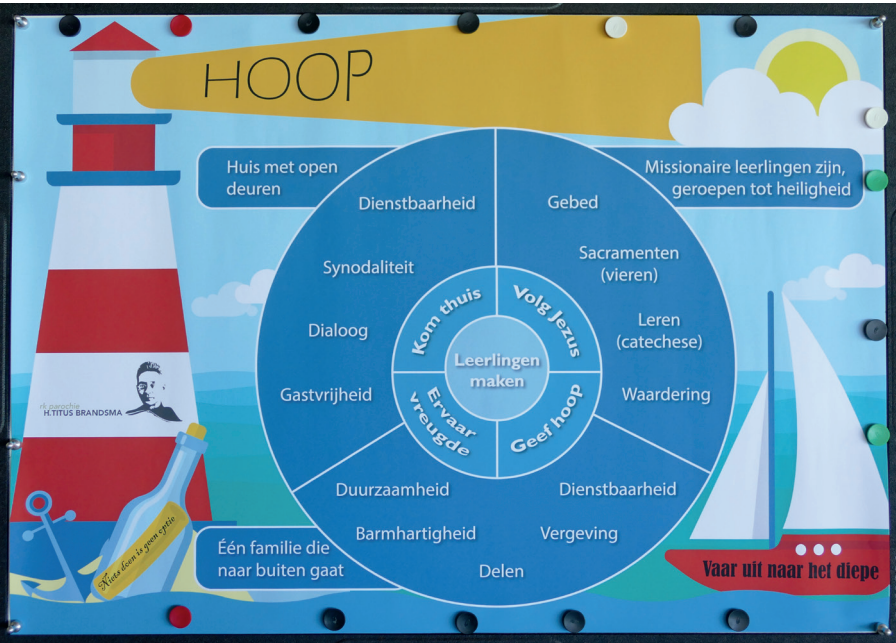

Missionaire parochie: ‘We zijn en blijven leerlingen’

Leerzaam. Eendracht. Verbindend. Inspirerend. Hoopvol. Synodaal. Gezellig. Met die zeven woorden vatten de aanwezigen hun deelname aan het Groot TitusCafé op 10 mei samen. Vertegenwoordigers van alle locaties uit de Heilige Titus Brandsma parochie waren die dag naar de Gedachteniskerk in Rhenen gekomen voor een bijeenkomst over de missionaire parochie (begeleid door twee mensen van xband). Na de Eucharistieviering en de lunch bogen ze zich gezamenlijk over de pastorale koers van de parochie, samen met het pastorale team en de leden van het missionaire bouwteam. Basis van deze bijeenkomst was een visiedocument van liefst tachtig pagina's dat was teruggesnoeid tot 9 kantjes. In twee synodale gespreksrondes spraken de deelnemers open over hun dromen voor de parochie en de mogelijke obstakels op de weg naar de vervulling ervan.

Pastoor Mauricio Meneses benadrukte in zijn welkomstwoord het bijzondere karakter van de bijeenkomst: “We komen samen in een kerk die aan de eredienst is onttrokken. Die sluiting was pijnlijk maar het maakt wel duidelijk waar het vandaag om gaat: niet om het gebouw, maar om ons – wij zijn de levende stenen van het geloof. Aan de basis van deze dag ligt het visiedocument, met het antwoord op de vragen: wat geloven we, wat hopen we?

We spreken over een groot en inclusief ‘wij’ als parochiegemeenschap, gedragen door de Geest. We zijn binnen onze parochie geen concurrenten maar bondgenoten in het geloof, we zijn geen eilandjes maar vormen één lichaam. We willen bouwen aan een missionaire Kerk, dienstbaar en gastvrij, geleid door de Heilige Geest. Misschien denkt u ‘we hebben zoiets al eens geprobeerd’, toch zegt Jezus: vaar naar het diepe! Duc in altum! We zijn pelgrims van hoop. Het visiedocument is geen zekerheid maar een teken van die hoop. We gaan aan de slag, niet alleen maar gezamenlijk en samen met Hem.”

In zijn preek verbond pastoor Meneses de woorden van Petrus met de parochievisie. “Petrus vertrouwt op de kracht van de Heer die hij dient, kracht die geloof en hoop brengt. Als Jezus de leerlingen vraagt of ze bij Hem willen blijven, zegt Petrus: ‘Heer naar wie zouden wij gaan? Uw woorden zijn woorden van eeuwig leven.’ Die woorden zijn ook het fundament van onze parochievisie.

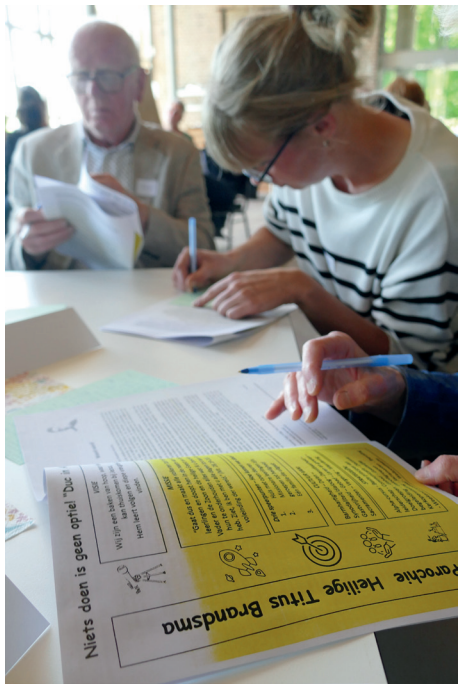
We willen bij Jezus blijven, niet als toeschouwers maar als leerlingen.” Maar, zo benadrukte hij: “We zijn als missionaire leerlingen geroepen tot heiligheid, om een Kerk te zijn met open deuren. Het leven van alledag is niet altijd eenvoudig, wat Jezus van ons vraagt is veel. Hij vraagt ons bij Hem te blijven, om in het dagelijks leven Zijn liefde zichtbaar te maken, gesteund door de Heilige Geest.”

Voor het middagprogramma waren de deelnemers van de locaties over een achttal tafels verdeeld. Na de lunch interviewde een xband-medewerker pastoor Meneses. Daarna waren er twee inhoudelijke synodale gespreksrondes, waarin twee vragen centraal stonden: wat spreekt je het meest aan in de drie speerpunten van de parochievisie en waar word je zenuwachtig van? Afsluitend was er een plenaire oogst, waarbij de tafels hun bevindingen die ze op een flip-over hadden genoteerd, deelden met de anderen. Geloof verdwijnt niet, zo benadrukte pastoor Meneses in het interview. Wel is het geloof niet langer een vanzelfsprekendheid maar een bewuste keuze. “Dat betekent dat we als Kerk naar buiten moeten treden, want iemand kiest niet voor iets wat hij niet kent. Dat heet evangelisatie – de naam van Jezus bekend maken, rekening houdend met de huidige situatie.” Meneses noemde drie sleutels tot parochievernieuwing: ten eerste prioriteit geven aan evangelisatie (leerlingen van Jezus zijn en maken), ten tweede de beste principes van leiderschap (samenwerking van priesters en leken waarbij iedereen doet waarin hij of zij het best is – binnen de kaders die gelden) en ten derde toerusting door de Heilige Geest (die biedt kracht en inspiratie en daarbij staat het gebed centraal).

Pastoor Meneses benadrukte dat doorzettingsvermogen bij dit alles belangrijk is, “ook in het vervullen van je taken. Maar we gaan het samen doen. Ik ben blij met de inzet van het Aartsbisdom Utrecht op missionaire parochies. Laten we beginnen met een cultuur van barmhartigheid en een cultuur van waardering, dat is nodig voor de basis.”

Na de omschrijving van de missie en de visie van de parochie formuleert het visiedocument drie speerpunten: ‘Huis met open deuren’ (gastvrijheid centraal zetten); ‘Missionaire leerlingen zijn, geroepen tot heiligheid’ (Jezus centraal zetten) en ten derde: ‘Eén familie die uitgaat’ (dienstbaarheid centraal zetten).

De cultuur die bij deze drie speerpunten hoort, omschrijft het document met de termen barmhartigheid, delen, synodaliteit/dialogo,

dienstbaarheid, gastvrijheid, gebed, leren en groeien, sacramenten, vergeving en waardering. Dat zijn elementen waaraan de komende periode dus gewerkt kan worden. Als strategieën noemt het document de Alphacursus, beste principes van leiderschap, communicatie, diaconie, doelgroepen, gebed, geestelijke begeleiding, geloofsgroepen, kerkopenstelling, sacramenten, toerusting, weekend centraal, welkomsteams.

Aan de synodale gesprekstafels vonden mooie en inhoudelijke uitwisselingen

plaats. Bij de gezamenlijke oogst, waarin elke tafel kort aan de hand van de notities op de flip-over de bevindingen presenteerde, kwam een aantal gedeelde punten naar voren. Zo sprak het eerste speerpunt ‘Huis met open deuren’ vele aanwezigen aan. Al werden er ook vragen bij gesteld: hoe organiseer je een open kerkgebouw, zijn er voldoende gastheren en gastvrouwen, kun je ermee leven dat misschien iets uit het gebouw wordt ontvreemd, hoe ga je om met lastige gesprekken? Van diverse kanten werd voor goede informatieborden bij de kerken. En meer in abstracte zin klonk de vraag: hoe geef je openheid vorm? Iedereen is welkom in de kerk maar er zijn wel beperkingen zoals rond de sacramenten. Die duidelijkheid moet ook geboden worden. Duidelijk was dat de koppeling van een gastvrije Kerk en een dienstbare Kerk een sterk gedeelde droom was – gebed en diaconale daadkracht.

Ook meermalen genoemd tijdens de plenaire oogst: leer van elkaar als locaties. Waarom lukken sommige initiatieven wel en andere niet? Vertel elkaar daarover zodat niet dezelfde wielen worden uitgevonden en dezelfde fouten worden gemaakt. Diverse deelnemers vonden evangeliseren spannend, net als de ‘heiligheid’ in het tweede speerpunt: wat is die heiligheid waartoe we geroepen zijn? En hoe ben je missionair en evangeliserend zonder dat het ‘zieltjes winnen’ wordt? In het najaar wordt in elke locatie in de H. Titus Brandsma parochie een avond belegd, waarin vragen centraal staan als ‘wat wil de locatie?’, ‘wat heeft de locatie nodig?’ en ‘hoe kun je op je eigen plek missionair zijn?’ Daarbij speelt ook steeds mee: wat kunnen we bovenlokaal organiseren en faciliteren? Pastoor Meneses: “We gaan samen aan de slag binnen de kaders en beseffen steeds: we zijn en blijven leerlingen.”